

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, FEBRUARY 25, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Hitler in Mussolini imata besedo!

Hitler je zagrozil nemški diktator Hitler Angliji, da se bo pričela ogromna pomorska ofenziva v marcu in aprilu. — Mussolini je pa tolažil narod, da bo vojna sicer dolga in huda, toda zmaga bo na strani osiŝa.

MUSSOLINI SI NE UPA VEČ GOVORITI JAVNO Z BALKONA

Monakovo, 24. febr. — Adolf Hitler je danes svaril Anglijo, da se bo pričela Nemčija z ogromno pomorsko ofenzivo v marcu in aprilu in kazal na dejstvo, da so Nemci v zadnjih dveh dneh poslali 215.000 ton angleških ladij, kar ni pa še nič v primeri, kar so v marcu in aprilu. "Potem bodo ŝele Angleŝi videli, ŝe smo smo spali, ali so dobro porabili zimski ŝas."

Hitler bo sklenila z Anglijo premirje le pri pritiskom

Na govorice, da bo v kratkem sklenilo premirje med Grĉijo in Italijo, je govoril Grĉija: "Mi bomo odloŝili se za boj, dokler ne pognali Italijanom z Balkana." Italijani so pa rekli: "Za ŝest gre, da premagamo našo lastno moĉjo." Kljub temu se vedno bolj ŝirijo vesti, da se bo morala konĉno Grĉija in Italija skleniti premirje z Anglijo, radi diplomatskih pritiskov ali pa radi nemške bojne

moĉi. Hitler ni ponovil trditve, ki jo je izrekel 30. januarja, da bo vojna konĉana to leto, ampak je samo izjavil, da bodo to leto velike spremembe. Oznaĉil je zvezo z Italijo kot neloĉljivo, zvezo dveh revolucij in dveh moŝ, Hitlerja in Mussolinija.

"Vsak narod, tudi Zed. drŝave, mora priznati, da je Nemĉija silna moĉ v svetovni ekonomiji. Mi bomo trgovali samo na podlagi prednosti za Nemĉijo. Ako bo kazalo ugodno za Nemĉijo, bomo trgovali in niti angleŝki, niti ameriŝki interesi nas ne bodo ustavili na tej poti. Nas se mora upoŝtevati in ŝe trgujemo na podlagi zamenjave blaga, to ne briga ne newyorŝkih ne londonskih bankirjev."

Rim, 23. febr. — Danes je govoril Mussolini po radiu italijanskemu narodu in ga zagotavljal, da bo vojna z Anglijo dolga in trda, toda konĉni rezultat te vojne bo zmaga osiŝa. Naj se zgoĉi kar hoĉe, Italija bo korakala ob strani Nemĉije, je zatrjeval faŝistiĉni diktator.

Glede porazov italijanske armade v Libiji se je Mussolini izgovarjal, da so zaĉeli Angleŝi pet ali deset dni prej z invazijo, predno so jo nameravali zaĉeti Italijani. Mussolini je tudi obljubil, da bo zaĉel spomladi z splošno ofenzivo proti Grĉiji.

V sploŝnem je zvenelo iz Mussolinijevega govora zagotovilo italijanskemu narodu, da je nemŝka vojaŝka sila tako moĉna, da bo potegnila tudi Italijo iz blata.

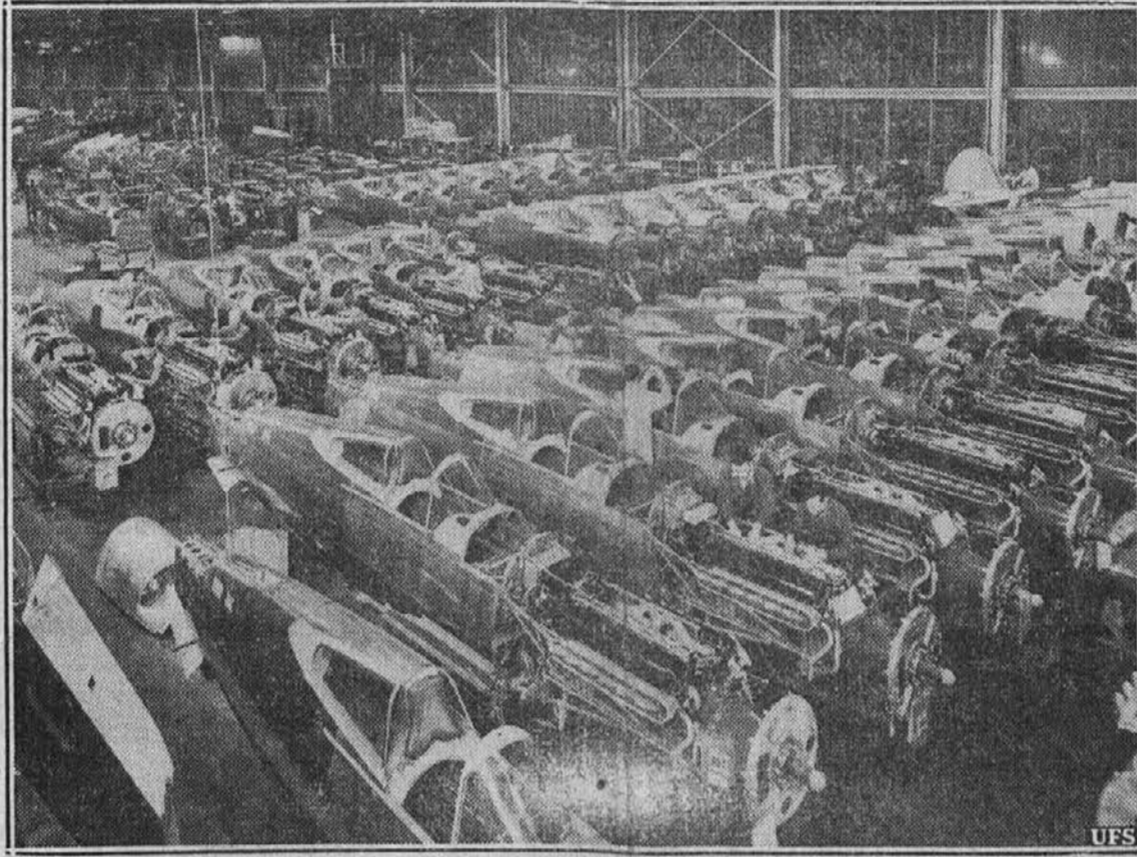
Glede Mussolinijevega govora je znaĉilno to, da ni govoril o kakega balkona, kot je to delal doslej, ampak je govoril v glediŝu in da do zadnjega trenutka ni nihĉe vedel, da bo "duce" govoril. Okrog njega v glediŝu so bili pa samo njegovi najzvestejŝi.

Vatikan obsoja star obiĉaj kapitanov

Rim.—Vatikansko glasilo Osservatore Romano kritizira star obiaĉaj ladijskih kapitanov, da ostanejo na ladji do zadnjega in se potope z ladjo vred. Ŝasopis pravi, da je to naravnost samomor in proti krŝĉanskim principom.

V bolniŝnico
V bolniŝnico
V bolniŝnico

10 BOJNIH LETAL GRE IZ TOVARNE NA DAN

Tovarna za bojna letala, Curtiss v Buffalo, N. Y., je ŝe tako pospeŝila produkcijo, da izdelava zdaj 10 bojnih letal na dan. Pol jih je za ameriŝko armado, pol za Anglijo. V kratkem bo zaposlenih v tej tovarni 45.000 delavcev.

Veliki interesi so nagnali mestno zbornico k pokorŝcini

Do dveh zjutraj danes je mestna zbornica zborovala v eni svojih najburnejŝih sej. Ŝlo je za izredno naklado odjemalcev vode. Pri zadnji seji je bil poraŝen predlog z 18 proti 14 glasovi za 22 centov doklade na vsakih 1.000 kubiĉnih ŝevljev porabljenih vode. Na sinoĉni seji je bil stavljen posredovalni predlog za 18 centov izredne doklade.

Prvo glasovanje je pokazalo 17 glasov proti in 15 za. Toda predno se je moglo proglasiti glasovanje kot uradno, sta spremenila glasovanje demokrat Reed in predsednik zbornice, republikanec De Maioribus. Komaj sta se ta dva vsedla, se jih je oglasilo ŝe pet, da bodo glasovali za, med njimi demokrat Emil Crown. Tako je dobila veĉino izredna doklada 18 centov na vsakih 1.000 kubiĉnih ŝevljev vode.

Slovenski councilmani, Kovacik, Pucel in Vehovec so stali trdno in glasovali proti. Councilman Pucel je dokazoval, da bi mesto lahko dobilo iz zaostalih raĉunov in kar so predmestja dolŝna dovolj denarja, da bi bilo treba nobene doklade. Toda novemu ŝupanu Blythinu in finanĉnemu direktorju to ne gre v glavo.

Za izredno doklado so se potegovali veliki interesi, lastniki velikih poslopij v mestu in, seveda, ameriŝko ŝasopisje, ker bodo manj plaĉevali, kot pa ŝe bi bilo naloŝeno vzdrŝevanje čistilnih naprav na posestva enakomerno. Mi ŝe vedno trdimo, da je to velika krivica za malega hiŝnega posestnika in vsi councilmani, ki so glasovali za to naklado, bi morali biti poraŝeni pri voljavah.

Noĉni obisk

V naŝi okolici se potika skupina pobalninov, ki imajo posebno veselje obiskavati ta ali oni trgovski prostor, kadar lastnika ni notri. Zgodaj v nedeljo zjutraj so se taki obiskovalci zglasili tudi v Norwood Alleys, 6125 St. Clair Ave., katerih lastnik je Frank Bucher. V registru katerega so zelo poŝkodovani so dobili nekaj drobiŝa in pobrali so tudi vso zalogo cigar in cigaret.

Bivŝi ruski polkovnik umorjen v New Yorku

New York.—V soboto ponoĉi je bil ustreljen na ulici bivŝi polkovnik v ruski armadi, Michael Borislavski, star 55 let. Krogla mu je ŝla skozi desno oko. Zadnje ŝase se je peĉal z raznimi izumi. Tako je izumil zraĉni torpeda in prav v soboto je baje dobil od ameriŝke armade besedo, da je bil njegov torpeda sprejet. Njegova ŝena pravi, da je dobil moŝ ŝe pred tremi leti grozilno pismo v ruŝĉini, v katerem se mu je grozil z smrtjo.

Ĉetvorĉki so bili rojeni v teku 4 ur; tehtali so 18 funtov

Leitchfield, Kentucky.—V mali farmarski hiŝi, dve milj od tod, so bili rojeni v nedeljo družini Lasley ŝetvorĉki, tri deklece in fantek. Doŝli zdravnik je videl, da v hiŝi ni dovolj udobnosti, pa je ukazal otroke in mater prepeljati z ambulanco 80 milj daleĉ v Louisville v bolniŝnico. Spremljal jih je zdravnik in tri bolniĉarke. Otroci so voŝno dobro prestali, enako tudi mati.

Prvi otrok je bil rojen ob 8:30 zjutraj. Oĉe in njegovih sedem otrok so bili ta ŝas v cerkvi. Doma je bila samo hĉerka Ruth, stara 10 let. Sosedje so poklicali zdravnika, ki je priŝel ŝez pol ure. Ob 10:30 je priŝel na svet drug otrok, ob 12:15 tretji in 15 minut zatem ŝetrti. Dva tehta po pet funtov in dva po ŝtiri.

Mrs. Lasley, ki je stara 42 let, ni priĉakovala dogodka do aprila. Druŝina ima ŝe od prej osem otrok.

Vaŝna seja

V sredo veĉer se vrŝi seja skupnih druŝtev fare sv. Vida. Za stopniki in zastopnice so proŝene, da se udeleŝijo in da poravnajo za vstopnice od zadnje plesne veselice.

Vrnitev iz Floride

Mr. in Mrs. Karl Ŝmigovec, 1237 E. 172. St., sta se vrnila iz Floride, kjer sta se nahajala tri mesece. Tukaj ju je pozdravilo pa pravo sibirsko vreme.

V bolniŝnici

V Emergency Clinic na 152. St. je sreĉno preŝel operacijo John Wolf iz 6410 Varian Ave. Prijatelji ga lahko obiŝejo.

Evropa bi se lahko pre- ŝivelala, ŝe bi ji ne pobrala vsega ŝiveŝa Nemĉija

Washington, D. C. — Da primanjkuje ŝivil v Evropi, zlasti v onih krajih, katere je zasedla Nemĉija, ni kriva angleŝka blokada, ampak Nemĉija. Tako kaŝe uradna izjava vladnega poljedeljskega urada. Danska, Norveŝka, Holandska, Belgija in Francija bi lahko preŝivljale svoje ljudi kljub angleŝki blokadi, ŝe jim ne bi bila Nemĉija pobrala vse zaloge ŝivil. Ta je pobrala iz podjarmljenih deŝev vse ŝiveŝ, ki ga potrebuje, da more iti naprej s svojo pripravo za vojno, trdi poljedeljski urad.

Dalje se zatrjuje, da se nemŝka armada pase v okupiranih krajih na ŝivilski zalogi teh deŝev, ne oziraje se na to, ŝe kaj ostane za domaĉe prebivalstvo ali ne. V teh deŝelah bo pa ŝe veĉje pomanjkanje v bodoĉe, ker jemlje nemŝka vlada poljske delavce iz teh deŝev in jih poŝilja v Nemĉijo na delo, da nadomeŝte Nemce, ki so morali v armado.

To je v odgovor onim, ki pravijo, da morajo Zed. drŝave poslati ŝiveŝ v okupirane kraje, ki ŝe stradajo radi angleŝke blokade.

Msgr. Bell umrl

Vĉeraj je umrl msgr. John W. Bell, ŝupnik v fari sv. Joŝefa na 144. cesti in St. Clair Ave. Father Bell je bil leta 1900 ŝupnik pri sv. Pavlu v Euclidu, odkoder je hodil maŝevat ob nedeljah k sv. Joŝefu v Collinwoodu, kjer je pozneje ustanovil faro. Rojen je bil v Fremont, O., leta 1860. Zanimal se je zlasti za baseball in se je do zadnjih par let, ko mu je zdravje opeŝalo, redno udeleŝeval ŝogometnih iger.

Vile rojenice

Druŝini Mr. in Mrs. Jerry Bohinc, ki je solastnik firme Norwood Appliance & Furniture Co., so prinesle vile rojenice zalo hĉerko. Mati in dete se dobro poĉutita v St. Luke's bolniŝnici. Materino deklisko ime je bilo Genevieve Zulich. Tako sta Mr. in Mrs. John Zulich iz Neff Rd. prviĉ postala stara oĉe oziroma stara mama. Naŝe ŝestitke vsem skupaj!

Nemci bodo ŝe ta teden zasedli Bolgarijo, je mnenje diplomatov

Nemŝki ŝastniki ŝe vedno dohajajo v Bolgarijo. — Angleŝko poslanitvo se pripravlja za odhod iz Bolgarije. — Hitler namerava razdeliti Albanijo med sosede.

JUGOSLOVANSKA MINISTRA MARKOVIĀ IN KREK NA MADŜARSKEM

Belgrad, 23. febr. — Napetost poloŝaja na Balkanu ni nihĉe odnehala in nemŝki ŝastniki ŝe vedno prihajajo v malem ŝtevilu v Bolgarijo. V sploŝnem se pa ŝe vedno ugiblje, kdaj bo nemŝka armada stopila v Bolgarijo. Nek diplomat je izjavil, da bodo Nemci zasedli Bolgarijo ŝe ta teden. Da Anglija priĉakuje nekaj posebnega je znamenje to, da so dobili angleŝki drŝavljeni namigljaj, naj zapuste Bolgarijo. Ŝene angleŝkega poslanikega ŝtaba odpotujejo v kratkem.

Poroĉa se, da so Nemci razdrili pontonski most ŝez Donavo in odpeljali srednje dele nazaj na romunsko stran. Toda kaj veĉ o tem se ne more zvedeti, ker ne sme nihĉe v bliŝino.

Bolgarski narod kaŝe bolj in bolj sovraŝnosti proti Nemcem. V zadnjih 24 urah je vlada zaprla veĉ kot 70 voditeljev agrarske stranke in nadaljne aretacije so na dnevnem redu. Bolgarsko ŝasopisje apelira na narod, naj bo sloŝen.

Ŝe vedno se zatrjuje, da je nemŝki feldmarŝal von List ŝe v Sofiji, pa ga ni nihĉe ŝe videl. Vendar ni nobenega dvoma, da je veĉ nemŝkih viŝjih ŝastnikov ŝe v Bolgariji.

Po Belgradu se ŝirijo vesti, da so nemŝki in grŝki diplomati v dogovorih v Atenah. Nemci ba je ponujajo Grĉiji del Albanije, a del jo dobi tudi Jugoslavija. Ob enem se zagotavlja Grĉiji in Jugoslaviji, da ne bo zahtevala Bolgarija od njiju nihĉe ozemlja za ŝedaj.

Belgrad je te dni pozoren na obisk jugoslovanskega zunanjeba ministra Markoviĉa pri ogrŝkem regentu Horthyju. Markoviĉ odpotuje v sredo v Budapeŝto. Prihodnji teden pa odpotuje na Madŝarsko jugoslovanski minister prosvete, Miha Krek. Iz vladnih krogov se poroĉa, da ne bosta ministra podpisala ali pripravila nikakih pogoĉb z Madŝarsko.

POS LANIK PRIPOVEDUJE, KAKO JE ZBIL NEMŜKEGA OFICIRJA NA TLA V SOFIJI

Sofija, Bolgarija, 24. febr. — Ameriŝki poslanik za Bolgarijo, George H. Earle, pripoveduje o spopadu vĉeraj zgodaj zjutraj v neki restavraciji v Sofiji.

"Sedel sem z dvema ameriŝkima ŝasnikarjema v restavraciji. Proŝil sem orkester, naj zaigra pesem 'Tipperary', katero imam zelo rad. Veĉ oseb se s petjem spremljalo godbo. Nek Nemec pri soŝedni mizi je ogorĉeno protestiral radi te pesmi.

"Tedaj sem moral iti ven in ko sem ŝel mimo mize, kjer je sedel Nemec, me je ta nenadoma nahiruil: 'Kaj pa mislite, da ukazujejte orkestru igrati to pesem? Kaj ne veste, da je proti Nemĉiji?'

"Odgovoril sem, kolikor moĉe prijazno, da je Bolgarija nevtralna deŝela in da bom delal, kakor bom hotel. Njegov obraz je bil spaĉen silne jeze. Segel je po vinski steklenici, jaz sem se pa umaknil in dvignil roke, da se ubranim. Steklenica me je zadela na laket,

Trgovske zveze med Nemĉijo in Jugoslavijo v delu

Belgrad, 23. febr. — Jugoslovanski trgovinski minister Ivan Andres je imel zadnje dni veĉ razgovorov z zastopnikom nemŝkega ministrstva za dobave. Bajes so Nemci najeli prostore v Osijeku za svoje skladiŝe, odkoder bodo poŝiljali ŝivila in druge stvari v Nemĉijo. Drug mesec se pa sestane v Belgradu nemŝka in jugoslovanska trgovska komisija za nadaljne odredbe.

Iz trgovskih krogov se poroĉa, da bo Nemĉija postavila v Belgradu stalno nakupovalno komisijo, ki bo kupovala in poŝiljala v Nemĉijo jugoslovanski material, sirovine in ŝivila.

PRVI SIN!

Youngstown, O. — Mr. in Mrs. Andrew Maletsky sta nadvse sreĉna, ker se jima je rodil sin. To je razumljivo, saj imata nihĉe manj kot 13 hĉera.

JE MORALO BIBTI PAĀ NAPETO BRANJE

Whitehall, N. Y. John Gordon je sedel v kuhinji in bral neko knjigo. Ni vedel, da hiŝa gori, dokler ga niso na to opozorili ognjegasci, katere je poklical sosed.

POS LANIK PREDVET ZA NOV DOM

Nedeljo 2. marca priredi slovenski delavski narodni Program se priĉne ob ŝtirnopolne. Najprej se bodo ka pripremajo ŝe slike, potem se bo k licitanta za prvo Ob sedmih bo servirana fiŝerija. Vstopnina bo 25c, z 50c. Narod je prijavljen.

"Eno uro zatem je bil vzpostavljen red in odŝli smo na poslanitvo."

Poslanik ni zvedel imena napadalca, toda poroĉano mu je bilo, da je bil preobleĉen nemŝki oficir, ki je dobil sinoĉi ukaz, da se takoj vrne v Romunijo. Nemŝki krogi molĉijo o vsej zadevi.

V bolniŝnico

V Lakeside bolniŝnico je bil odpeljan rojak Anton Srebot iz 6705 Lockyear Ave. Prijatelji ga lahko obiŝejo.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvorniku K. Mays

Tudi vi ste mene zvezali in zvezali sem. Tako bo tudi z vami. Jaki jedi vam bomo sneli vezi, kadar ste tudi vi meni storili. Ne se na svetu se povrne. Kdor vse je dobroto, bo dobroto žel. Pa naj bo dovolj! Povejte to vprašal, česa želi. Začuden me je gledal.

Stopil sem k njemu in ga vprašal, česa želi. Začuden me je gledal. "Česa da želim —? Še vprašaj —? Kaj druga naj si želim ko tisto, kar si mi vzel, — svobodo!"

"Verjamem, da si jo želiš! Tudi sam sem si jo želel, ko sem bil tvoj ujetnik." "Prost si. In kedaj bom jaz prost —? Nocoj —?" "Nocoj —?" sem se začudil. "Spal si pa se ti je sanjalo! V sanjah govoriš!"

"Ne sanjam! Mimbrenji spijo, le štirinajst jih straži. Pre-reži mi vezi! Kdo ti more braniti! Skočil bom na najbližnjega konja, oddiral in izginil, preden bo komu prišlo na misel, da bi pohitel za menoj."

Nisem se mogel premagati, nasmejal sem se tako glasno, da so se bližnji Yume zbudili in da so straže začudene pogledovale. Obljubil sem mu, da ga bom osvobodil, res je bilo. Pa dobri Vete ja je čisto pozabil, da sem obljubo navezal na pogoj —

Moja prešerna veselost ga je razdražila. Jezen je siknil: "Kaj se smeješ? Mar meniš, da se šalim?" "Skoraj da menim tako. Koj sedajle, sredi poldneva, pred očmi vseh Mimbrenjev misliš, da ti naj prereže vezi —?"

"Kaj ti morejo! Živ človek si ne bo upal Old Shatterhandu radi tega kaj očitati! In razen tega si mi obljubil, da mi boš vrnil svobodo —!"

"Obljubil sem ti, da! Ampak obljubil sem, da bom to storil skrivaj, ne pa sredi belega dneva in ko naju vidijo straže. In drugič sem ti izrecno obljubil, da te osvobodim s tvojimi bojevnikmi vred. To pa nocoj ni mogoče. Nalgu mokaši in Winnetou imata oster posluš, zbudila bi se!"

"Pa glej, da boš obljubo čim prej izpolnil! Storiš, kar si zahteval, storiš, kar si obljubil! Old Shatterhand ne sme snesti besede!"

"Je tudi ne bo! Ni pa res, da bi bil že vse storil, kar sem zahteval! Še nekaj si mi obljubil!" "Storil bom tudi tisto, brž ko boš ti izpolnil svojo obljubo!"

"A tako —? Zelo navihano si si zamislil, kako me boš prevarel! Pa me ne boš! Mar meniš, da bom letal za teboj in te iskal? Povem ti, ne boš prej svoboden, da mi po resnici odgovoriš na moja vprašanja!"

"Odgovarjal ti bom le kot svoboden človek!" "Ze sem se mislil spet nasmejati. Pa smeh mi je zamrl na ustih."

Močni bivol je nenadoma planil na noge, skočil k meni, me srdito pogledal in dejal: "Ali smem Old Shatterhandu nekaj vprašati?"

Menda vobče ni spal —. Ležal je v bližini in naju najbrž čul govoriti. Ali pa je vsaj videl, da govoriva. Mislim, da se za njegovim hrbtom pogajam z Yumom —

No, pripravljen sem bil za odgovor. "Da!" sem mu pokimal. "Old Shatterhand naj stopi z menoj!" Peljal me je nekaj korakov v stran in začel grozeče: "Old Shatterhand je govoril z Velikimi usti?" "Da." "Nisem sicer razumel, kaj sta govorila, pa sumim, kaj je bilo —"

(Dalje prihodnjič.)

Propad "Semillantee"

Ker nas je preteklo noč vrgel mistral na korziško obalo, mi dopustite, da vam pripovedujem strašno pomorsko zgodbo, o kateri se ribiči v teh krajih zelo pogosto razgovarjajo v svojih večernih počitkih. Bilo je to pred dvema ali tremi leti. Po naključju sem prišel do zelo zanimivih podatkov.

Vozil sem se po sardinskem morju v družbi osmih pomorskih carinikov. Precej slaba voznja za novince! V celem mesecu nismo imeli niti en lep dan. Vzhodni veter je bil nad nami in morje se ni hotelo umiriti.

Nekega večera, ko smo ravno bežali pred burjo, smo z našo barko zašli v rokav sv. Bonifacija. Mnogoštevilni otoki, ki se širijo tam okoli, niso niti najmanj zanimivi: same gole, prazne, velike skale, kjer vrviijo ptice, kjer je mnogo nizkega grmovja in kjer kosi lesa gnijejo v blatu. Toda pri moji veri, da so te nevarne skale za zatočišče pripravnejše kot pa kabina za spanje na stari, pol odkriti barki, za katero pljuskuje valovi, kot stari, navajeni gostje.

Komaj smo se izkricali, že so pričeli mornarji pripravljati ogranj, da bi si skuhal "Villabaisse", neko vrsto ribje juhe, proslavljeno narodno provensalsko jed. Poveljnik ladje pa me je poklical k sebi, mi pokazal prostor, precej majhen, toda obdan z belim zidom, ki je izginjal v megli, nekje na koncu otoka, in mi rekel:

"Poglejte na pokopališče, če vam je drago!" "Na pokopališče, gospod Lionetti?? Kje vendar pa se nahajamo?" "Na Lavezzih, gospod! Tu je pokopanih šest sto ljudi posadke "Semillantee," ravno tam, kjer

se je pred desetimi leti potopila vojna ladja . . . Ubogi ljudje! Malokdo jih obišče, moramo oditi tja, da jih bomo vsaj pozdravili, ko smo že tu." "Zelo rad."

Kako žalostno je to pokopališče "Semillantee"! Še sedaj vidim pred seboj njegovo nizko ograjo, zarjevala železna vrata, ki so se s težavo odpirala, t.h. in samotno kapelico in stotine črnih, med travo skritih križev. Nikjer venca, nikjer spomenika . . . Oh, ubogi, zapuščeni pokojniki, kako hladno jim mora biti v teh grobovih, v katerih jih je zakopala usoda.

Za hip smo se ustavili in poklekili. Poveljnik je glasno molil. Ogromni galebi, edini čuvarji tega groblja, so krožili nad nami in mešali svoje krike z šumenjem morja.

Po molitvi smo se žalostni vrnili na oni del otoka, kjer je bila vsidrana naša barka. Za naše odsotnosti niso ostali mornarji prekritih rok. Našli smo velik ogenj v zavetju velike skale in ob ognju lonec iz katerega je kaj ugodno dišalo. Sedli smo okoli ognja, obrnili noge proti plamenu in kmalu potem je imel vsakdo izmed nas na kolenskih gleneno skodelico, vnjej dva kosa črnega kruha, namazana z mezgo. Večerja je bila tiha, vsi smo bili lačni in mokri in groblje je ležalo v taki bližini. Ko smo izpraznili skodelice, smo zapalili pipice in se pričeli, popolnoma naravno, razgovarjati o "Semillantee".

Toda kako se je vse to dogodilo? sem vprašal poveljnika, ki je glavo med dlanimi zamisljeno gledal v ogenj. "Kako se je to dogodilo?" je globoko vzdihnil dobri Lionetti. "Tega nihče na svetu ne bi mogel reči. Vse kar vemo, je to: na

"Semillanti" so bile čete, katere so bile namenjene na Krim; ladja je odšla zvečer iz Toulena, vreme je bilo slabo in ponoči se je še bolj pokvarilo. Pihalo in tulilo je tako, da kaj takega tam še niso videli. Valovi so bili ogromni. Ob zori se je burja malo pomirila, toda morje je bilo še vedno vznemirjeno, megla je ležala na njem in sicer tako, da se ni svetiljka videla niti na štiri korake. A veste, kako nevarne so te megle. Toda zdi se mi, da je zjutraj "Semillantee" izgubila krmilo, ker se vsled megle same ladja ne bi mogla potopiti in je ne bi zavozil kapetan med to skalovje. Bil je to izkušen kapetan, katerega smo vsi poznali. Tri leta je poveleval carinski ladji na Korziki in to obalo je poznal bolj kot jaz, ki ne vem za noben drug kraj na svetu, kot za to obalo.

"Ob kateri uri mislite, da se je potopila 'Semillantee'?" "Morajo je biti poldne: da, gospod, ravno poldne. . . Zares, zaradi megle je bilo opoldne mračno tako kot v kovaškem mehu. Neki obalni carinik mi je pravil, da je tistega dne šel okoli pol dvanajste ure iz svoje hišice, da bi popravil zastavice, burja pa je bila tako silovita, da mu je odnesla kapo in bi še njegga, če se ne bi po vseh štirih spustil za kapo. Cariniki niso bogati, kape pa so drage. Nato je dvignil glavo in zdelo se mu je, da vidi v bližini veliko jadrnico, ki jo veter vodi proti Lavezom. Ladja je drvela tako hitro, da je carinik ni mogel dobro pogledati. Po vsem tem sodim, da je bila to "Semillantee", kajti pol ure zatem je ovčar s tega otoka videl, kako se je . . . Ah, ta ovčar o katerem govorimo, se nahaja tu, on nam bo pripovedal o tem . . . "Dober večer, Palombo. Pojdi sem in ogrej se malo; kaj se bojiš!"

Plašljivo se nam je ta človek približal, s kapuco na glavi. Prej je hodil okoli ognja in smatral sem, da je član posadke, ker nisem vedel, da stanuje ovčar na tem otoku.

(Dalje prihodnjič.)

Umrl je prvi človek, ki ga je rešil Pasteur

Te dni le umrl v Parizu prvi človek, ki ga je ugriznil stekel pes, pa ni umrl od stekline. Piše se Jožef Mester. Znano je, da je bil do Pasteurja, ki je znašel serum proti steklini, neumljeno zapisan smrti v groznih mukah vsak, ki ga je ugrizel stekel pes. Ko je iznašel Pasteur svoj serum proti steklini, je bil Mester še majhen deček. Pasteur je na njem prvič preizkusil svoj serum in je čudovito uspel. Iz hvaležnosti do velikega rešitelja je potem stopil Mester v službo pri Pasteurjevem zavodu v Parizu, kjer je ostal do svoje smrti.

Človek dosti zmore

Naše telo zmoro veliko več, kot bi kdo mislil. Tu in tam se to pokaže ob kakšni izredni priložnosti, zlasti tedaj, če gre za rešitev življenja s skrajnim naporom vseh telesnih sil. Neki Littlewood, ki je l. 1888. progo sto milj pretekkel, ne da bi se kaj ustavil, v nekaj več ko 13 urah. Dalje vemo o nekem tekaču, da je v 144 urah pretekkel 5351 milj. Boksarji so morali biti nekod tudi dosti bolj zdravi kot danes. Tako sta se l. 1789. dva boksača, neki Jonathan Smith in neki James Kelly borila šest in pol ur in sicer brez kavice. A tudi atleti imajo svoje vzore, ki jih doslej še niso prekosili. Leta 1888. je neki Lansing dvignil utež 1384 angleških funtov.

Brezposelne ladje dosti stanejo

V trenutku, ko je izbruhnila vojna, je bilo na odprtem morju mnogo parnikov. Čim je prišla do njih vest, da je nastopil vojni čas, se je vsakemu teh parnikov mudilo, čimprej priti na varno. Številne ladje so si poiskale svoje zavetišče tudi v ameriških pristaniščih. Za primer navajamo le dve največji, in sicer francoski čezmornik "Normandie" in angleški "Queen Mary," ki sta se zatekla v Newyork. Kljub temu, da so ladje na varnem, pa je zanje tudi treba skrbeti, prav tako pa tudi pomisliti, da je mornarje tudi treba plačati. Za vse to morajo skrbeti kapitani. Kapitana omenjenih dveh ladj sta poslala svojima vladama v Pariz in v London nemajhen račun za vzdrževanje ladj in za prehrano posadke. Za vsako ladjo znaša račun 2.000 dolarjev na mesec. Za prostor kjer je ladja vsidrana, je od tega treba plačati 1800 dolarjev, plača posadke zneso 6500 dolarjev, za hrano je treba plačati 1500, čuvaji, ki stražijo prostor, kjer sta ladji zasedrani ter okoličeno, pa dobe 4000 dolarjev na mesec. Pri vsem tem pa seveda še niso vračunani stroški za kurjavo, razsvetlavo, čiščenje strojev, barvanje ladj in vse drugo, kar je potrebno za vzdrževanje ladj.

IZ DOMOVINE

—Trije požari iz malomarnosti. V Stražah pri Sv. Barbari v Slov. goricah je nastal v stanovanjskem poslopju posestnika Konrada Kocbeka požar, ki se je razširil tudi na gospodarsko poslopje in hleve. Škoda je le delno krita z zavarovalnico. Ko je požar nastal, sta zakonca Kocbekova bila na njivi, doma v sobi pa sta imela štirimesečnega sinčka. Po naključju, je šel mimo domačije, ko je začelo goret, neki posestnik. Takoj je skočil v sobo, ki je bila že polna dima, pograbil iz postelje otroka in ga odnesel na prosto.

Vekičet se je čitalo v časopisih, da sta h'arki angleškega kraljevskega para bili odpeljani iz Londona, da bi bili izven vojnih nevarnosti. Zgornja slika pa nam kaže, da poročila niso resnična, ker vidimo obe deklici na obisku pri svojih starših, kralju Georgu (desni) in kraljici Elizabeti (poleg kralja), ko si ravno ogledujeta obrežne obrambne priprave.

Padec Tobruk-a v Libiji. — Zgornja slika nam kaže prizor iz razmetnega mesta, kjer skoro ni hiše, da bi bila brez poškodb. Mesto je bilo zavzelo po angleški armadi 22. januarja. Na sliki tudi vidimo skupino italijanskega vojsstva na poti v ujetništvo.

Vzrok požara je iskati v slabem dimniku. — V podstrešni sobi hiše posestnika Antona Drea v Slov. Bistrici je te dni nastal požar, ki k sreči ni povzročil velike škode. Najemnika zakonca Cesarjeva sta pustila v sobi preluknjan lavor, napolnjen z žarečim pepelom. Skozi to luknjo so se vnela lesena tla in požar se je začel širiti po vsem stanovanju in podstrešju. Hitri pomoči gasilcev se je zahvaliti, da se požar ni razširil na ostalo poslopje, v katerem stanuje 30 oseb. — V leseni baraki v Hrastovcu, ki je last grofa Herbersteina, je prav tako najbrž zaradi malomarnosti nastal požar, ki je barako upepelil. Sumijo, da je požar nastal zaradi neprevidnega ravnanja nekoga pastirja, ki si ji zaradi hladnega vremena zakuril v pečici, ki je bila v baraki, a pri odhodu ognja v peči ni pogasil.

MALI OGLASI

Delo dobi
Delo dobi slovensko dekle za hišna opravila (general housework). Delovne ure od 9. dopoldne do 7. zvečer. Zglasite se v Tino's Cafe, 6025 St. Clair Ave. (48)

Pohištvo naprodaj
Radi odhoda iz mesta moram prodati prav počeni dobro ohranjeno pohištvo in sicer set za sprejemno sobo, za jedilnico in kuhinjsko peč. Louise Dexheimer, 1829 E. 91. St., spodaj, suite 2. (Feb. 25, 27, Mar. 1)

Lepa prilika
Proda se dobro idoča delikatesna trgovina v lepi slovenski naselbini. Proda se za gotov denar, ali pa se zamenja za hišo v mestu. Kogar zanima, dobi naslov v uradu tega lista. (Feb. 25, 27, Mar. 1)

Gostilna naprodaj
Proda se dobro idoča gostilna v slovenski naselbini, z dobrim prometom. Proda se radi slabega zdravja. Ima D-1 in D-2 licence. Za podrobnosti se oglasi-te na 6301 Glass Ave. (46)

Hiša v najem
Hiša, 7 sob, kopalnica, fur-nez, garaža, se odda v najem. Naslov dobite v uradu tega lista. (46)

Hiša naprodaj
Proda se hiša za eno družino na Bonna Ave. Ima 9 sob. Za podrobnosti vprašajte pri Haffner & Co., 6106 St. Clair Ave., telefon ENdicott 5127. (Feb. 15, 19, 21, 25)

Income Tax!
Letos mora vsak grocer, mesar, gostilničar, prodajalec slašič, prodajalec obuvala, trgovec z modnim blagom itd, izpolniti takozvano polo za dohodninski davek, tudi če je lansko leto niste izpolnili. Vsak trgovec, ki ima prometa dva tisoč ali več in vsak delavec, ki je zaslužil osem sto ali več, mora izpolniti te pole. Oženjeni so prosti davka do dva tisoč dolarjev in za vsakega otroka pod 18. leti po \$400. Samski so pa oproščeni za \$800 zaslužka. Te pole in vsa pojasnila dobite pri dobrom znanem izvedencu

Marian Mihaljevich
6424 St. Clair Ave. (Feb. 6,7,12,14,18,21,25,28)

Lepa prilika
Dva podjetna Slovence, ki ju veseli in zanima Real Estate in Insurance, naj se zglasite v naših novih in modernih prostorih.

Mihaljevich Bros.
Real Estate & Insurance
6424 St. Clair Ave. (Feb. 21, 25.)

Sigrud Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Erlend je fantoma nekaj rekel. Bjorgulf se je naglo obrnil, stopil od ograje in odšel na krmno. Tipal je predse s kopjem, ki ga je vedno nosil s seboj ter ga na svoji poti med praznimi veslaškimi klopni rabil za palico, šel mimo matere — črno kodrasto glavo je sklanjal globoko na prsi, z očmi je tako močno mežikal, da so bile skoraj zaprte, ustnice je imel trdo stisneje. Odšel je v kajuto —

Mati se je ozrla k onima dvema tam spredaj, k Erlendu in njegovemu najstarejšemu sinu. Tedaj je Nikolaus pripognil eno koleno, kot pozdravlja paž svojega kralja prijel očetovo roko in jo poljubil.

Erlend je potegnil roko k sebi — Kristina je za hip ujela njegov obraz — mrtvaško blede, trepetajoči obraz, ko se je obrnil od fanta, odšel in izginil za jadrom.

Čez noč so se usidrili v neki lukji spodaj pri Moru. Morje je zdaj gnalo veliko večje valove — ladja se je trgala na svojih vrveh, se dvigala in pogrezala. Kristina je bila v spodnjem prostoru, kjer je bilo zanjo in za mala dva pripravljeno ležišče. Počutila se je zelo slabo, ni mogla najti ravnovesja na podnicah, ki so se ji pod nogami tako rekoč dvigale in pogrezale, s tenko kožico prevlečena svetilka je nihala nad njeno glavo, mali zubele je plapolal — ona pa je stala in se ukvarjala z Munanom, hoteč ga pripraviti do tega, da bi se uscal v špranjo med deskami. Kadar se je ves omotičen od spanca prebudil, ji je kdaj pa kdaj zmočil posteljo, razsajal in se drl in ni maral da bi se ga tuja žena, njegova mati, dotikala, mu pomagala in ga doli devala. Tedaj je prišel Erlend s krova.

Obraza mu ni mogla videti, ko je prav tiho vprašal:

"Ali si videla Naakkveja? — Čisto tvoje oči ima, Kristina." Erlend je kratko in ostro zasopel. "Take so bile tvoje oči tistega jutra pred plotom nunskega vrta — ko si zvedela vse najhujše o meni — in mi obljubila zvestobo —"

Tedaj je začutila, kako ji prve kaplje trpke bridkosti polzijo v srce. Bog obvaruj dečka — da bi ne doživel dneva, ko bo zaslutil, da je obljudil zvestobo roki, ki vse pušča skozi prste, kot bi bila mrzla voda in suhi pesek.

Malo prej se ji je zazdelo, da sliši doli nekje na južni strani gorovja konjski peket. Zdaj se je spet oglašil v večji bližini: to niso bili prosto dirjajoči konji, bil je jezdec ki je urno jahal preko grušča tam ob vznožju pobočja.

Obšel jo je strah, da jo je zazeblo: kdo je še tako pozno na potu? Mrtveci jezdijo proti severu, kadar mesec blede — ali ne sliši spremstva, ki prihaja daleč za prvim jezdecem —? Kljub temu je obsedela; sama ni vedela, ali zato, ker je odrevenela, ali ker je bila nocoj tako trda.

Semkaj je namenjen, ta jezdec — zdaj jezdil skozi plitvino na spodnjem koncu senožeti. Videla je, kako se je nad vrbinjem zabliskala ost kopja. Urno je zlezla s skale, da bi stekla v koč — tedaj je jezdec skočil s konja, ga privezal za kol v plotu in namesto odeje vrgel čezenj svoj plašč. Prišel je navkreber po travniku, bil je velik in plečat mož — zdaj ga je prepoznala — bil je Simon.

Ko je videl, kako mu prihaja v mesečini nasproti, je bil vide-

ti prav tako prestrašen kot prej ona:

"Jezus, Kristina, ali si res ti ali — kako to, da si ob tem nočnem času zunaj —. Ali si me pričakovala?" je vprašal iznenada, kakor v hudem strahu, "ali si dobila kakšno znamenje, da pridem?"

Kristina je zmajala z glavo: "Spati nisem mogla. — Kaj je s tabo, svak —"

"Andres je tako bolan, Kristina — bojiva se za njegovo življenje. Pa sva si mislila — saj nama je znano, da si ti v takih stvarih najbolj izkušena — tvoje rodne sestre sin je, tega ne pozabi. Ali nama storiš to uslugo, ali pojdeš z mano k njemu? — Saj veš, da ne bi kar tako prišel k tebi, če ne bi za gotovo vedel, da gre za dečkovo življenje," je rekel proseče.

Iste besede je ponovil v koči pred Erlendom, ki je omotičen od spanca in nekam osupel sedel na postelji. Erlend je skušal svaka potolažiti, govoril je izkušeno: tako majhni otroci kmalu dobe vročino in se jim blede, če se le majčkeno prehladijo, morda ni tako nevarno, kot se zdi. "To pa že lahko verjameš, Erlend, da ne bi bil ob tem nočnem času prišel po Kristino, če ne bi bil videl, da se otrok bori s smrtjo —"

Kristina je razpihala žerjavico in naložila drv; Simon je sedel in strmel v ogenj, poželjivo pil mleko, ki ga je postavila predenj, jesti pa ni hotel nič. Najrajši bi spet odjezdil v dolino, brž ko bi drugi prišel za njim, "— če hočeš iti z menoj, Kristina?" Eden izmed njegovih hlapcev bo pripeljal na planino neko vdovo, ki služi na Formu, pridno žensko, ki bi mogla tačas tukaj prevzeti delo — zelo pridna je Aasbjorg, je rekel še enkrat.

Ko jo je Simon dvignil v sedlo, je dejal:

"Najrajši bi ubral najkrajšo pot proti jugu — če nimaš nič zoper to?"

Kristina ni bila še nikdar poprej v tem koncu gorovja, vedela pa je, da gre tamkaj v dolino steza, strmo navzdol preko pobočja nad Formom. Privolila je — hlapec pa naj ubere drugo pot in jezdi na Jorundgaard po njeno skrinjico in vrečice z gomolji in zelišči. Kar Gauteja naj zbudil, fant najboljše ve, kje so take reči spravljene.

Ob robu velikega močvirja sta lahko jahala vstric in Simon je moral Kristini še enkrat opisati dečkovo bolezen. Otroci na

Novi japonski poslanik za Zed. države. — Admiral Kichisaburo Nomura, novi japonski poslanik je dospel v Zed. države. Ob prihodu se je izrazil, da bo deloval po svojih močeh, da se ohrani mir med obema državama. Nomura je na eno oko slep, katerega je izgubil ob priliki atentata v letu 1932.

Formu so imeli nekako okoli sv. Olafa davico, pa so jo zlahka preboleli. Ta stvar pa je Andresa napadla čisto iznenada, ko je bil videti zdrav kot riba — sredi belega dne, nekako pred tremi dnevi. Simon ga je vzel sabo na polje, dovolil mu je, da se na vlakci popelje doli na njivo — kar je Andres pričel tožiti, da ga zebe, in ko ga je Simon pozorneje pogledal, je otroka tako stresal mraz, da so mu zobje šklepetali. Nato sta prišla žgoča vročina in kašelj, pljuval je ostuden rjav sluz in v prsni ga je hudo bolelo — sicer pa ubogi bolni dečko ni mogel kdo ve kaj povedati, kje ga najhujše boli —

Kristina je dajala Simonu poguma, kolikor je le mogla, nato je morala spet nekaj časa jahati daleč za njim. Enkrat se je obrnil proti njej in jo vprašal, ali jo zebe; hotel je, naj ogrne njegov plašč preko svojega —

Nato je spet začel govoriti o sinu. Sicer je bil že poprej opazil, da deček ni posebno krepak. Toda letos poleti in v jeseni se je Andres zelo popravil — to je trdila njegova dovilja. Da, zadnje dni, preden je zbolel, je bil nekam čuden in plašljiv — "strah," je imel navado reči, kadar so psi skakali okoli njega, da bi se igrali z njim. Tistega dne, ko ga je napadla mrzlica, je Simon ob sončnem zahodu prinesel domov več divjih rac. Sicer je deček vselej hotel imeti ptice, ki jih je oče prinašal domov, in se igrati z njimi, zdaj pa je Andres nenadoma glasno zakričal, ko mu je oče ponudil zveztno ptice. Kesneje se je sicer splazil do njih in začel race otipavati, ko pa se je pri tem umazal s krvjo, je postal kar divji od groze. In nocoj je ležal na postelji in tako presunljivo stokal, ne da bi mogel zaspati in se pomiriti — naenkrat pa je zakričal in začel nekaj praviti o kragulju, ki ga preganja —

"Ali se še spominjaš tistega dneva, ko me je v Oslu dohitelo sporočilo? Torej bodo vendar le tvoji potomci živeli za teboj na Formu, si rekla —"

"Ne govori tako, Simon — kakor bi mislil, da boš moral umreti brez sina. Bog in njegova milostna Mati pač lahko po-

Slika nam predstavlja enoakega generala barona Archibald Wavell-a, poveljnika angleških čet v Afriki, katerega je premier Churchill posebno pohvalil radi zmag nad Italijani. Wavell-ova armada sedaj koraka proti italijanskemu oporišču Tripoli.

magata —. Takšna malosrčnost, svak, se tebi ne poda —"

"Halfrid, moja prva žena, mi je isto rekla, ko je rodila najinega sina. Ali si vedela, Kristina, da sem imel s Halfrido sina?"

"Sem —. Ampak Andres je vendar že v tretjem letu —. Prvi dve leti je najtežje ohraniti pri življenju —." Toda njej sami se je zdelo, kot bi njene besede tukaj ne mogle kdo ve kaj zaleči. In sta jezdila in jezdila. Konja sta se vzpenjala v breg, kimala z glavo in se stresala, da je zvenketalo v jermenju — v mrzli noči ni bilo čuti drugega glasu kakor hrup konj in semtertja šumenje vode, kadar sta šla čez potok, nad vsem pa je svečil mesec; plazovi grušča in gole skale so se bleščali pošastno kot smrt, ko sta jahala pod pečinami.

Nazadnje sta prišla tako daleč, da sta videla v dolino. Z mesečino zalita je ležala pred njima, reka, močvirja in jezero dalje na jugu so se lesketali kot srebro — njive in travniki so bili blede.

"Hm, nocoj pa zmrzuje tudi v dolini," je rekel Simon.

Kadar je šla pot nizdol, je razjahal in vodil njenega konja za uzdo. Steza je bila tu pa tam tako strma, da si je Kristina komaj upala gledati predse. Simon je s hrbotom opiral njeno koleno, ona pa se je zadaj z eno roko krepko držala konja za bok. Kdaj pa kdaj se je sprožil konjema kamen izpod kopit, se skotalil navzdol, ostal, se zopet zalvil naprej, izpodnašal še druge in jih jemal s seboj.

Naposled sta bila spodaj. Jezdila sta čez ječmenove njive na severni strani dvora, med snopi, otrdelimi od ivja. V trepetlikah nad njima je v tih, svetli noči grozljivo prasketalo in škrebalo.

"Ali zares," je vprašal Simon in si šel z rokavom čez obraz, "nisi dobila nobenega znamenja —?"

Kristina je rekla, da zares ne. Nadaljeval je:

"Dogaja se, tako sem slišal, da človek dobi znamenje, če kdo res od srca hrepeni po njem. Z Ramborgo sva večkrat dejala, če bi bila ti pri nama, bi morda mogla pomagati."

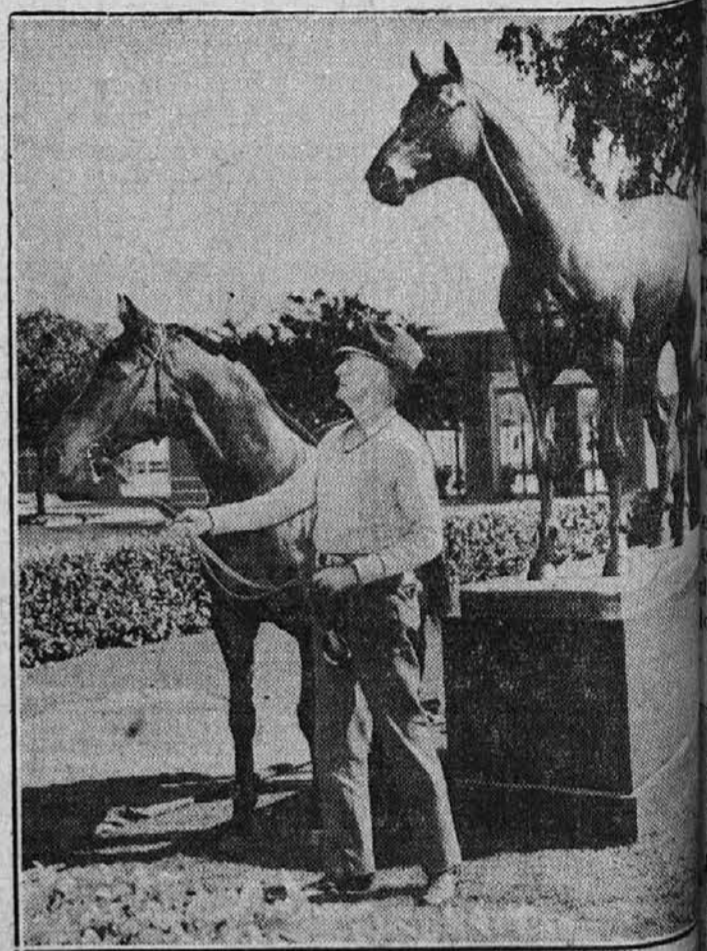
"Nobeden od vaju mi vse te dni ni prišel na misel," je odvrnila Kristina. "Mi lahko verjameš, Simon." Vendar ni mogla videti, da bi ga to kaj potolažilo.

Na dvorišču je takoj priskočilo nekaj hlapcev, ki so prevzeli konje. "No, vse je še kot poprej, ko si odjahal, Simon, hujše ni," je hitro rekel eden izmed njih; pogledal je bil gospodarju v obraz. Simon je prikimal; odšel je pred Kristi-

no čez dvorišče v žensko Kristina je precej zaprla, da je hudo nevarno. dečko je ležal sam v veliki pi postelji, stokal in sople neprenehoma premetaval, vo na blazinah. Bil je vroglje in v obraz temno rdeč, blestečimi očmi in lep po. Simon je stal ob postelji in držal Ramborgo za roko ženske z dvora, ki so bile ne v sobi, so se gnetle okoli stine, medtem ko je bolni roka.

(Dalje prihodnjic)

Oblak Furniture
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebne za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

V Santa Anita, Kal. je dal C. S. Howard lastnik tega konja- dirkača Seabiscuit-a postaviti temu slavemu konju spomenik naravne velikosti. Pri odkritju spomenika je bil navzoč sam Seabiscuit, ki se še prav dobro spominja.

ZNIŽANE CENE PREGOGU

Standard POCAHONTAS Egg
Standard POCAHONTAS Lump
PREMIUM NO. 3
Smokeless POCAHONTAS

Več drugih vrst premoga po najnižjih dnevnik cenah. Vse vrste Stoker premog.

BLISS ROAD COAL & SUPPLY

22290 Lakeland Blvd. KE 0808 - 0

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporni organizacija v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premožnje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 122.55%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši štenti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI.

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, boleznin in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmoderneje vrste certifikate za dobo od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, trudi se in pristopi takoj.

Za poljarnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St. Joliet,

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI